

чение се увѣдомява Св. Синодъ. На архирейскитѣ намѣстници се възлага да слѣдятъ, щото *св. таинства* и другитѣ църковни трѣби да се извършватъ отъ свѣщенникитѣ въ повѣреннитѣ имъ намѣстничества спорѣдъ установения отъ Св. Православ. църква рѣдъ.

Архирейскитѣ намѣстничества се подраздѣлятъ, по отношение по-сенето на църковната служба, на енорий, които биватъ градски и селски. Градскитѣ енорий се състоятъ най-малко отъ 200 или най-много отъ 300 къщи, а селскитѣ — отъ 150 до 250 къщи.

Християнитѣ отъ неправославно вѣроисповѣданіе и друговѣрцитѣ, били тѣ природни подданици на Българското Княжество, или приети въ подданство, а така сѣщо и всички чужденци, които постоянно или врѣменно живѣятъ въ България, се ползуватъ съ свобода на вѣроисповѣданіето си, стига само изпълнението на тѣхнитѣ обряди да не нарушава сѣществующитѣ въ страната закони. Църковнитѣ работи, както на единитѣ (християн. отъ неправослав. вѣроисповѣданіе), така и другитѣ (друговѣрцитѣ) се управляватъ отъ тѣхнитѣ духовни власти, нѣ подъ върховний надзоръ на надлжний министръ (министра на външнитѣ работи и исповѣданията).

Християне отъ неправославно вѣроисповѣданіе въ България сѣ: Римо-Католицитѣ, съ духовенъ началникъ архиепископъ, който има сѣдалището си въ Пловдивъ и Протестантитѣ — съ главенъ религиозенъ прѣдставителъ въ София.

Духовнитѣ началници на друговѣрцитѣ сѣ: на Евреитѣ — главний равинъ (хахамбаши) съ сѣдалище въ София, и на Мухамеданитѣ — муфтиитѣ.

Гръцката Православна църква въ Княжеството се управлява отъ 5 митрополити, които иматъ сѣдалищата си: въ Пловдивъ, Варна, Месемврия, Анхияло и Сизополь. Тѣ зависятъ направо отъ гръцката патриаршия въ Цариградъ.

Подъ вѣдомството на сѣщата патриаршия сѣ били и всичкитѣ български митрополити до 28-и Февруарий 1870 година, въ който день Българската Правосл. Църква, по силата на единъ Султански ферманъ, биде отдѣлена отъ гръцката.

